

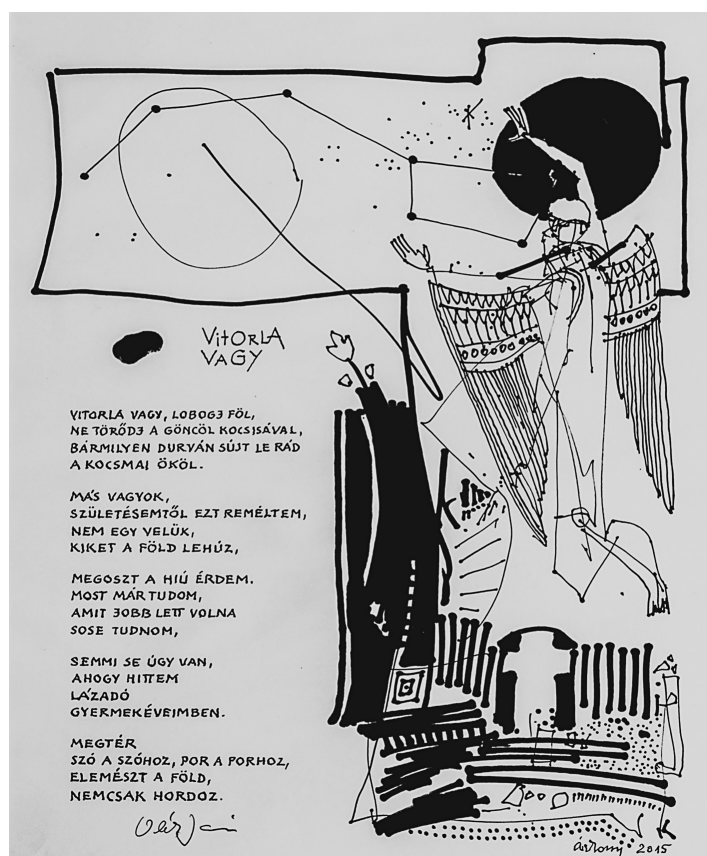
VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ

Attól fogva

*Nézd, a világ hogy besárgult,
a tél mily hirtelen ránk tört.
De szeretet fénye támad,
s nem emel fagyra az ág tört.
Tigris az őzet, mint kölykét,
beteges ösztönnel nyalja.
Csak a fekhely kegyetlen,
s a léleknek érdes az alja.*

*Lám, most az ég is színt váltott:
a fellegek felvonulóban.
Megindul Mária s József
a harangig érő hóban.
S jönnek az örök Kilencek,
a verskút hogy ki ne apadjon,
a falanxba állt poharakba
a Gazda szép borokat adjon!*

*Jaj, hogy már nem ihatsz, János,
a halál bevarrta szádat,
de szemed láthatta a listát:
mint következünk utánad.
Így várunk a Születendőre,
kinek elpazaroltatik vére,
s attól fogva a hunok
felmentő seregére.*

Árkossy István rajza Oláh János aláírásával